

Wegwijzer richting zendingsveld

Frank Wuest

Voorwoord

door Willem van Dis, directeur OMF Nederland.

Dit handige boekje is bedoeld om (jonge) mensen die met zending bezig zijn een beetje wegwijs te maken. Er worden vragen (en antwoorden) behandeld die gesteld worden. Is zending wat voor mij? Wat is zending in deze veranderende wereld en hoe moet ik me erop voorbereiden? Zomaar wat vragen.

Je moet je echter realiseren dat niet alle vraagstukken in dit boekje behandeld worden waar we binnen de zending mee bezig zijn. Het punt van roeping b.v. komt niet aan de orde. Wel bestaat hierover een OMF boek ("Als God de weg wijst") waarin tal van zendelingen door middel van hun getuigenis verschillende principes over leiding van God uiteenzetten. Daarnaast hebben we een soortgelijk boekje als 'Wegwijzer richting Zendingsveld' dat handelt over roeping met de titel: 'Ik, een zending?'

Vaak roept het begrip 'zending' speciale verwachtingen op. Je moet de perfecte persoon zijn met alle mogelijke denkbare kwaliteiten. Een zending is iemand die alles opgeeft en gaat. Natuurlijk zijn er kwaliteiten nodig en "kost" het ook wat. Maar eigenlijk niet meer en niet anders dan als bij alle andere keuzes die je in je leven moet maken. Gaan in dienst van de Zender geeft veel terug. Zelf zijn we ook weggeweest en is het verrijkend om in andere culturen iets te delen van wie je drijfveer (Jezus) is. Iemand verwoordde het zo: "Ik zou wel willen dat jonge mensen eens hier konden meemaken wat een geweldig voorrecht het is om Hem te dienen... Het is niet in de eerste plaats een offer of een last, maar een lust."

*Heer, wat een voorrecht om in liefde te gaan,
schouder aan schouder in Uw wijngaard te staan.
Samen te dienen, te zien wie U bent,
want Uw Woord maakt Uw wegen bekend.*

Ik hoop dat door het lezen van dit boekje je verlangen om als medewerker in Gods wijngaard ingezet te worden, zal mogen groeien.

Willem van Dis

7e druk, september 2005.

Kan iemand mij misschien helpen?

Het probleem:

Kortgeleden schreef een jong iemand me: "Er is een kwestie die ik wil bespreken met u en anderen die ons oproepen om de zending in te gaan. Ik ken verschillende mensen die zich op een bepaald moment bereid verklaard hebben om de zending in te gaan, maar die geen idee hebben hoe het nu verder moet. Kunt u ons helpen?"

De praktische suggestie en informatie die op de volgende bladzijden worden gegeven, zijn een poging om zulke oprechte en toegewijde, maar in onzekerheid verkerende potentiële zendelingen, te helpen.

WAARSCHUWING: Dit kleine boekje is gratis. Maar als je het eerlijk en biddend leest, kan het je je leven kosten!

De schrijver:

Frank Wuest heeft achttien jaar overzee gewerkt onder studenten met de voormalige China Inland Mission, nu Overseas Missionary Fellowship. De OZG (oftewel de Overzeese Zendings Gemeenschap) is de Nederlandse tak van deze internationale organisatie, die in het buitenland vooral bekend is onder de afkorting OMF.

Verder is Frank dertien jaar werkzaam geweest als predikant en was jarenlang staflid van de OMF in Canada. Dit boekje komt voort uit zijn 40-jarige ervaring in het spreken met en begeleiden van jonge christenen, overal ter wereld.

De vragen die in dit boekje behandeld worden, zijn de meest gestelde. Er zijn ook boeken die daar over gaan, maar de meeste jongeren zijn niet van hun bestaan op de hoogte, of ze hebben geen geld om ze te kopen of geen tijd om deze kennis op te doen.

Met opzet heeft Frank Wuest in een klein boekje allerlei suggesties bij elkaar gezet, in de hoop dat hiermee wat verwarringen weggenomen kunnen worden bij jonge mensen, zoals hij die op al zijn reizen ontmoet heeft. Het boekje is voor degenen die gezegd hebben: "Ja Heer, ik ben bereid om alles te doen wat U van mij vraagt en te gaan waar U ook zendt. Maar wat is nu de volgende stap?"

In plaats van actief het doel na te streven, maken zij pas op de plaats, wachtend op antwoorden. We willen niet beweren dat dit boekje de enige antwoorden bevat. Eerder zijn zij bedoeld als eenvoudige en duidelijke wegwijzers om eerlijke jonge mensen verder te helpen bij het ontdekken waar God wil dat zij heen gaan.

P.S. van de uitgever: Bij de verschillende herdrukken hebben wij dit boekje zoveel mogelijk toegespitst op de Nederlandse situatie.

Wat is Gods doel met deze wereld?

Mijn vrouw houdt erg van tuinieren. Op een lentedag, toen ze in de achtertuin wilde beginnen met zaaien, gebeurde er iets vreemds. Terwijl ze bezig was met het planten van groene uien, hoorde ze een luid protest. "Nee Irene, niet hier!" Ze keek verschrikt rond wie van de buren haar geroepen had, maar er was niemand te zien. Toen ze weer verder ging, hoorde ze de stem opnieuw: "IK WIL NIET geplant worden in de achtertuin waar niemand me ooit zal zien. Ik wil in de voortuin, zodat de mensen mij kunnen bewonderen!" Nu realiseerde zij zich dat ze te maken had met een toverknolletje dat kon praten. Irene probeerde uit te leggen dat zij de tuinierster was en dat zij het beste wist waar ieder knolletje thuishoorde en dat voor groente de achtertuin de beste plek is. "Toevallige voorbijgangers genieten van de schoonheid van de bloemen in de voortuin, maar voor de tuinier leveren de groenten veel meer op. Vertrouw er nu maar op dat ik het juiste doe" Het knolletje bleef klagen, zodat mijn vrouw het uiteindelijk gewoon in de grond stopte en het met aarde bedekte. Na een tijdje stierf het knolletje en werd een smakelijke groene ui die heerlijk smaakte in de hachee.

Houd dit verhaaltje in gedachten als je een van de mooiste zendingsgedeelten uit de Bijbel leest, Mattheus 13:24-30.

"Nog een gelijkenis hield Hij hun voor en Hij zeide: Het Koninkrijk der hemelen komt overeen met iemand die goed zaad gezaaid had in zijn akker. Doch terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren, en ging weg. Toen het graan opkwam en vrucht zette, kwam ook het onkruid tevoorschijn. Daarna kwamen de slaven van de eigenaar en zeiden tot Hem: Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Hoe komt hij dan aan onkruid? Hij zeide tot hen: Dat heeft een vijandig mens gedaan. De slaven zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij het bijeenhalen? Hij zeide: Nee, want bij het bijeenhalen van het onkruid zoudt gij tevens het koren kunnen uittrekken. Laat beide samen opgroeien tot de oogst. En in de oogsttijd zal ik tot de maaiers zeggen: Haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bossen om het te verbranden, maar brengt het koren bijeen in mijn schuur".

De discipelen begrepen de betekenis van de gelijkenis niet, daarom vroegen ze de Here Jezus om uitleg. Lees verder vanaf vers 36.

*"Toen liet Hij de scharen gaan en ging naar huis. En zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: Maak ons de gelijkenis van het onkruid in de akker duidelijk. Hij antwoordde en zeide: Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; de akker is de wereld: **het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Koninkrijk**; het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding der wereld; de maaiers zijn de engelen. Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geween zijn en het tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het koninkrijk huns Vader. Wie oren heeft, die hore!"*

Let op wat dit Schriftgedeelte zegt:

- De Here Jezus zaait het goede zaad. Hij is de landman (vs.37). Hij zaait het zaad in de wereld die Hij geschapen heeft (vs 38).
- Het goede zaad staat voor de kinderen van het Koninkrijk (vs 39), d.w.z. zij die in relatie staan met de Koning, zij die Zijn heerschappij in hun leven erkennen, zij die wedergeboren zijn.

Zo zien we dus dat Jezus MENSEN zaait, wedergeboren christenen, op donkere plaatsen in deze wereld. Hij is bezig mensen te planten in ieder land, in iedere stam, taal, volk en natie. Hij doet dit opdat zij die hun hele leven in duisternis geleefd hebben en in angst voor boze geesten en de dood, zullen horen dat er iemand is, de ware, levende God, die hen liefheeft en Die reeds de volledige prijs betaald heeft voor al hun zonden. Die God, wanneer Hij in geloof ontvangen wordt, zal werkelijk in hen komen wonen om hen de kracht te geven te breken met zonden in hun leven en de wil van God te doen.

De Bijbel geeft ons een historisch verslag van wat God heeft gedaan.

Op een bepaald punt in de geschiedenis heeft de onzichtbare God de gestalte aangenomen van een mens. "Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond". Het Woord, de Schepper, God – **werd mens!** Hij leefde een volmaakt leven. Daardoor voldeed Hij aan alle eisen om onze plaats in te nemen. Hij stierf voor onze zonden. Hij was volledig God en volledig mens. Als mens kon Hij sterven. Als God waren zijn daden volmaakt en zonder grenzen. Daarom, toen Hij daar hing aan het kruis, stortte God de Vader Zijn toorn over onze zonden uit over Zijn Zoon. Zijn dood was voldoende om de zondes Schuld van alle mensen van alle tijden te betalen. Hij werd begraven. Dit was het bewijs dat Hij echt gestorven was. Daarna stond de Here Jezus op uit het graf door de kracht van God. Dit was het bewijs dat de heilige God genoeg nam met de prijs die de Here Jezus betaalde. Veertig dagen later voer de Here Jezus op naar de hemel en nam plaats op de troon naast zijn vader. Sinds die tijd:

- bidt Hij voor zijn kinderen. Al is er niemand anders die de moeilijkheden van je hart kent, Hij weet ervan en zal voor je bidden. (Hebr. 7:25).
- wacht Hij erop dat wij onze eigen problemen en die van hen die wij liefhebben, evenals de noden van de kerk en van de zendingen, voor zijn troon brengen. Hij wil graag genade geven (bovennatuurlijke hulp en kracht) wanneer wij dat nodig hebben.
- neemt Hij goed zaad (mensen) zoals in de gelijkenis, om hen in de wereld te zaaien zodat zij op hun beurt geestelijk vrucht kunnen dragen tot eer van God.

Ook de wereldgeschiedenis vertelt ons wat God doet.

Door de hele geschiedenis heen heeft God zich steeds weer mannen en vrouwen gekozen om hen te planten op plaatsen waar zij Hem konden vertegenwoordigen. Hij nam William Carey en plaatste hem in India. Hij nam David Livingstone en zette hem in Centraal Afrika. Hij nam Hudson Taylor en plaatste hem in het donkere, behoeftige binnenland van China. Ook vandaag nog is Hij als Landman actief – op zoek naar

gewillig zaad om te zaaien. Ik ben er zeker van dat Hij ook jou wil planten op de plek waar Hij weet dat je het beste tot je recht komt tot eer van Hem en waar je vreugde en voldoening zult vinden.

Ja, God is de Landman en wij zijn het zaad. Hij is alwetend en almachtig. Omdat Hij ons gekocht heeft, heeft Hij het recht om ons te planten waar Hij wil. Hij wil dat wij Hem de eer gunnen **die** plaats voor ons uit te kiezen waar wij het beste Zijn doel kunnen realiseren in onze korte tijd op aarde. Mijn vrouw moest het onwillige uienknolletje met geweld ergens neerzetten. Als God zou willen, zou Hij dat ook met ons kunnen doen en ons naar een verafgelegen zendingsveld sturen. Maar de zaaimethode van God verschilt heel veel met die van mijn vrouw. Zij moest het planten en daarna stierf het.

Gods volgorde is dat het zaad eerst moet sterven. als wij bereid zijn te sterven ten opzichte van onze eigen plannen, carrière en zekerheid, onze huizen, auto's, familie en vrienden, zal de Here Jezus ons daar planten waar we het meeste kunnen betekenen voor Zijn koninkrijk. We zullen merken dat we juist daar vrucht zullen dragen op een manier die onze stoutste dromen overtreft. **God zoekt mensen die enthousiast en bereid zijn om zich door Hem te laten planten waar Hij maar wil, ongeacht wat het kost.**

Ik ben bereid..., maar waar begin ik?

Neem contact op met je voorganger/predikant en vertel hem over je voornemen. Het is ook verstandig om te gaan praten met de mensen die in jouw gemeente in de zendingscommissie zitten. De meeste zendingsorganisaties verlangen van hun medewerkers dat ze meelevende leden zijn van een plaatselijke gemeente en dat ze aanbevolen worden door die gemeente. Als je in de toekomst voorbede en financiële steun van je thuisgemeente hoopt te krijgen, is het niet meer dan terecht dat de leiders daar een van de eersten zijn die horen over je voornemen om de Heer te gaan dienen. Wacht niet tot je een zendingsgenootschap uitgekozen hebt of al een officiële sollicitatie hebt lopen, voordat je met je predikant gaat praten. Hij kan je misschien wel helpen met advies over welk soort bediening voor jou het meest geschikt zou zijn, of hij kan je raad geven met welk zendingsgenootschap je het best contact kunt opnemen. Als je lid bent van een kerkgenootschap dat eigen zendingswerk heeft, is het altijd verstandig om te kijken naar de mogelijkheden binnen dat kerkgenootschap. De OZG heeft een samenwerkingsverband met de **GZB**; met andere denominaties zijn we nog in gesprek.

Hoe kom ik te weten waarop ik me moet voorbereiden?

Er zijn zoveel verschillende zendingsgenootschappen en zoveel bedieningen. Hoe kan ik weten waarop ik me moet gaan voorbereiden naar Gods wil?

Mijn voorstel is dat je wat zendingsorganisaties aanschrijft om te weten te komen wat hun meest urgente vacatures zijn. Hoewel er op de zendingsvelden wereldwijd openingen zijn voor mensen met diverse soorten opleiding en ervaring, is er toch het meest behoefte aan **gemeentestichters en -bouwers!**

Een gemeentestichter moet een vriendelijk, extrovert persoon zijn die van mensen houdt. Hij maakt gemakkelijk vrienden. Het is zijn verlangen hen in aanraking te brengen met Jezus Christus, die hun leven kan vernieuwen. Deze jonge gelovigen leert hij discipelen te worden om zo een plaatselijke gemeente te vormen. Hij werkt als regel in teamverband.

Wij leven in een tijd van specialisatie. Mensen die de Heer willen gaan dienen, kijken eerst naar de mogelijkheden hier en zien dan pastorale medewerkers, jeugdleiders, zondagsschoolwerkers, penningmeesters voor de gemeente, godsdienstleraren, vertalers, experts op het gebied van radio, tv of muziek. Maar hoevelen zien ooit echt een gemeentestichter aan het werk? Overzee kunnen echter zoveel gemeentestichters werk vinden als er uitgezonden kunnen worden.

Als je graag gemeentestichter wilt worden, ben je bij vrijwel elk zendingsgenootschap welkom! **Je moet ernaar streven zo breed mogelijk ervaring op te doen.** Je moet een volledige bijbelschool of theologische opleiding hebben gevolgd. Verder kan je ook aanvullende cursussen volgen, denk aan b.v. 'evangelisatie onder moslims'. Dan moet je meehelpen in gemeenteopbouw en bijbelonderricht geven. Je moet ook ervaring opgedaan hebben in een plaatselijke gemeente als pastoraal werker. Dit laatste geeft je de kans te zien hoe een gemeente geleid wordt en welke problemen de leiders en pastorale werkers daarbij ondervinden. Het is ook een voordeel als je b.v. ervaring hebt kunnen opdoen in het preken, het werken met verschillende leeftijdsgroepen, deur-aan-deur evangelisatie, ziekenhuis- en huisbezoek, het winnen van zielen voor Christus, jonge christenen leren hoe een discipel te worden, hoe je een begrafenisdienst leidt en als je weet hoe een huwelijksvoltrekking in zijn werk gaat.

Als iemand in een christelijk gezin is opgegroeid en daarna op een bijbelschool is geweest waar het contact met ongelovigen erg beperkt is, is het goed een jaar of twee werkervaring op te doen in de maatschappij. In een vreemd land zal je vooral mensen ontmoeten met de houding, doelstellingen, moraal en opvattingen van de wereld. Als je hier leert omgaan met zulke mensen, met hen bevriend raakt, tegen hen getuigt en hen wint voor Christus, is dat de beste indicatie dat het je overzee ook zal lukken.

Een lijst van het internationale OZG-hoofdkantoor in Singapore vermeldt welke mensen momenteel nodig zijn in de verschillende Oost-Aziatische landen waar wij werkzaam zijn. Bij sommige openingen staat de vermelding TOP PRIORITEIT, bij andere ZO SNEL MOGELIJK.

Een flink aantal van deze openingen zijn voor gemeentestichting en -opbouw. Als wij het mochten zeggen, zouden we het liefst mensen krijgen die geschikt zijn voor dit soort werk. Daarom is het raadzaam om bij studie, vakopleiding of zendingsopleiding en in het opdoen van ervaring, rekening te houden met een stuk toerusting voor gemeentestichtend werk.

We moeten ons echter ook realiseren dat er steeds meer behoefte gaat ontstaan aan **beroepskrachten**, vooral in die landen waar gemeente-stichtend of -opbouwend werk tot de onmogelijkheden behoort of gaat behoren. Verderop in dit boekje komen we hierop terug.

Medisch personeel

Onze wereld verandert. De buitenlandse zending moet uitgaan met een dienende instelling: nederig, bereid om te leren. Derde wereldlanden hebben tegenwoordig meer behoefte aan geschoolde vakmensen die anderen kunnen opleiden, dan aan mensen die het werk zelf doen. Ik heb aanvragen gekregen van artsen en verpleegkundigen die verwachtten bij de OZG te kunnen solliciteren. In sommige gevallen hadden ze al geruime tijd voor de zending gebeden, kenden sommige medewerkers persoonlijk, en waren van plan na hun opleiding met de OZG te gaan werken. Ze hadden automatisch aangenomen dat er wel een plaats voor hen zou zijn, omdat we toendertijd drie ziekenhuizen in Thailand hadden.

Maar de laatste jaren zijn de regeringen in Oost Azië druk bezig het peil van hun medische voorzieningen op te waarderen. In Japan bijvoorbeeld, heeft men geen behoefte meer aan buitenlandse hulp op medisch gebied. In Thailand moeten artsen een medisch examen doen in de Thaise taal. Dit is een effectieve manier om veel doktoren te weerhouden daar te gaan werken. De OZG heeft zich de laatste tien jaar erop gericht Thaise christen artsen te vinden die de verantwoordelijkheid kunnen overnemen in het christelijke Manorum Ziekenhuis in Centraal Thailand. De twee andere ziekenhuizen zijn gesloten omdat er niet voldoende medisch personeel te vinden was. Het uiteindelijk doel is het ziekenhuis in Manorum volledig met Thais personeel te laten werken. Nu al zijn er meer begaafde en toegewijde Thaise christen artsen en verpleegkundigen dan buitenlandse. Dit is geweldig..., we hebben er jarenlang naar gestreefd. Maar het betekent wel dat hierdoor de deur voor westerse medische medewerkers voor dit veld vrijwel gesloten wordt. Wel moeten we nauwlettend de ontwikkelingen op het gebied van **aidsbestrijding** gadeslaan en inmiddels zijn daar nu openingen voor. Verder is er nog de mogelijkheid om in het leprawerk ingezet te worden.

In sommige landen zijn wel openingen voor medisch geschoolden, maar daar wil men mensen die les kunnen geven aan medische opleidingen en in ziekenhuizen. Artsen moeten minimaal een specialistenopleiding voltooid hebben en daarin ervaring hebben opgedaan en andere medisch geschoolden moeten minimaal een doctorandustitel hebben plus enkele jaren les-ervaring. Zij die een medische studie hebben voltooid, kunnen op een warm welkom rekenen bij de autoriteiten van sommige Derde wereldlanden. Je kunt het beste eerst onderzoeken wat de grootste noden zijn overzee, voordat je aan een specialisme gaat beginnen. De mensen van een zendingsorganisatie kunnen je hierbij helpen.

Speciale opleidingen en wensen...

Misschien denk je wel: "Maar ik heb al veel geld gestoken in en veel jaren besteed aan het halen van mijn doctoraal in de microbiologie of welke studierichting dan ook. Ik wil graag zending worden, maar ik wil ook gebruik maken van de opleiding die ik heb gevolgd". Misschien is het mogelijk beide te combineren. In sommige landen waar zendingen als zodanig niet toegelaten worden, kunnen mensen met de juiste kwalificaties toegelaten worden als beroepskrachten in hun eigen vakgebied om les te geven aan een universiteit, terwijl ze tegelijkertijd zowel door hun levensstijl als door hun woorden, kunnen getuigen. Toch zou ik zulke mensen sterk adviseren, minstens een

jaar bijbelschool te volgen voordat ze uitgaan. In de voorbereiding zou er ook voldoende aandacht moeten worden besteed aan de verschillen welke er tussen de diverse culturen bestaan (b.v. een cursus zendingsantropologie).

Ik zou je willen aanraden je aanbod om overzee te gaan werken, niet te beperken tot datgene waarin je gespecialiseerd bent of waarvoor je bent opgeleid. Soms krijg ik brieven van jonge mensen met ongeveer de volgende inhoud: "Ik heb een graad in scheikunde, heeft u een plekje voor mij in uw zendingsgenootschap? Ik wil mijn opleiding graag gebruiken op het zendingsveld". Ik raad zulke jonge mensen meestal aan, eerst iets van een bijbelschoolopleiding te volgen voordat ze naar een zendingsveld afreizen.

Er zijn natuurlijk plaatsen waar bevoegde mensen hun speciale opleiding kunnen gebruiken in een seculiere baan, onderwijs getuigend, zoals b.v. iemand die in Nederland naast zijn taak als leraar, jongeren met het evangelie in aanraking brengt. Leaders van een zendingsorganisatie zullen zeker rekening houden met de opleiding die elke kandidaat genoten heeft, en als het mogelijk is iemand daar plaatsen waar de behoefte en opleiding op elkaar aansluiten. Maar we kunnen het niet iedereen garanderen, mede in verband met de periode die nodig is om op het veld een nieuwe taal te leren, te wennen aan een ander klimaat, voedsel en cultuur. In de loop van de tijd kunnen situaties veranderen. We zoeken bekwame mensen die **flexibel** zijn en naar advies willen luisteren.

Laat mij dit illustreren aan de hand van een van onze medewerkers. Toen John de OZG benaderde, was hij al doctor in de geologie. Hij volgde onze raad op om eerst een bijbelschoolcursus te doen in de wetenschap dat de OZG zelfs dan niet kon garanderen dat hij zijn speciale opleiding later zou kunnen gebruiken. Na te zijn aangenomen door de OZG, ging hij als gemeentestichter naar Japan. Op een gegeven moment werd hem gevraagd geologie te gaan doceren aan een universiteit, waar hij een hele fijne bediening onder de studenten ontwikkelde. Later organiseerde hij korte bijbelschoolcursussen voor afgestudeerden. Hij was bereid om zijn speciale opleiding te gebruiken – of aan de kant te zetten. Naar deze houding zijn we op zoek.

Wat voor mensen zoeken de zendingsorganisaties?

Een zendingsgenootschap probeerde een lijst te maken van kenmerken die zij essentieel achtte voor aspirant zendingen. Uiteindelijk kwam ze tot de volgende lijst:

- echt geestelijk leven en waarachtige toewijding aan Christu's,
- kennis van Gods Woord,
- betrokkenheid bij het werk in een plaatselijke gemeente,
- betrokken bij het winnen van mensen voor Jezus Christus,
- emotioneel stabiel in allerlei situaties,
- een goede gezondheid,
- cross-culturele vriendschappen kunnen sluiten,
- gevoel voor humor en aanpassingsvermogen hebben,
- goede kennis van de Engelse taal,
- nederigheid, een dienende houding en bereidheid om te leren,

- vermogen om met anderen samen te werken,
- doorzettingsvermogen hebben en flexibel kunnen zijn,
- aanbevolen door de leiding van de thuisgemeente,
- blijk geven dat je een harde werker bent,
- ervaring in het leven uit geloof,
- beantwoorde gebeden
- respect voor diegenen die boven je gesteld zijn

Laat je echter alsjeblieft niet ontmoedigen door dit soort lijstjes!

Je hoeft echt geen tweede Hudson Taylor te zijn om naar het zendingsveld uitgezonden te worden! Niet één van onze zendelingen is een engel. De meeste die ik ontmoette, hebben er – net als jij – veel moeite mee om tijd vrij te houden voor hun stille tijd. Net als jij hebben ze soms de neiging om lui te worden of egoïstisch en ondankbaar. Soms moeten ze net als jij zonden opbiechten. Toch zijn ze God waarachtig toegewijd. Ze groeien steeds meer in genade en in hun kennis van Hem. Als God zou moeten wachten tot we volmaakt zijn vóór Hij ons kan gaan gebruiken, zou Hij niemand van ons kunnen gebruiken in dit leven! Wijd jezelf aan Hem, dan zal Hij je vormen tot een christen, die waar dan ook, bruikbaar is.

Moet ik met mijn studie stoppen en naar een bijbelschool gaan?

Misschien herken jij jezelf in deze tweedejaarsstudent die christen is geworden en zich geroepen voelt om de zending in te gaan. Hij wil zijn studie afbreken en overstappen naar een bijbelschool om op deze manier sneller overzee te kunnen gaan. Ik zou studenten aanraden in ieder geval hun graad of diploma te halen, voordat ze naar een bijbelschool gaan. De meeste ouders, ook christenouders, hebben er veel meer vrede mee als hun zoon of dochter eerst zijn/haar studie afmaakt, terwijl er maar weinig zijn die er begrip voor kunnen opbrengen als hij of zij er halverwege mee stopt. Zo'n student kan zich beter in de resterende tijd tijdens de opleiding aansluiten bij b.v. de Navigators of Ichthus om te proberen medestudenten voor de Here te winnen. Grijp iedere kans aan om kleine bijbelstudiegroepjes te leiden, een nieuwe christen tot discipel te maken en om persoonlijk te getuigen. Ga als dat mogelijk is, in een studentenhuis wonen. Als je je woonruimte kunt delen met een buitenlandse student, kun je alvast waardevolle ervaring opdoen met een andere cultuur. Bij de meeste zendingsorganisaties kan je in de zomervakantie overzee gaan werken. Zo heeft de OZG het kortverbandprogramma 'Serve Asia' opgezet om je iets van het zendingswerk in Azië te kunnen laten proeven. Met name bedoeld als kennismaking en/of oriëntering voor hen die overwegen de zending in te gaan.

Hoe kies ik een zendingsveld en een zendingsorganisatie?

"Ik ben helemaal onder de indruk van de enorme nood in de wereld en door de vele zendingsorganisaties die er zijn. Kunt u me helpen?"

Ik was al bang dat je het nooit zou vragen! Als je bij Mission '99 bent geweest of op een andere grote zendingsconferenties, kan ik je begrijpen dat je door de bomen het bos niet meer ziet. Misschien denk je wel dat het eenvoudiger zou zijn om maar in je eentje uit te gaan. **Ik raad je echter dringend aan liever met een van de erkende en gevestigde organisaties uit te gaan, dan als onafhankelijk zending.** Waarom? Een zendingsorganisatie kan je helpen met de oriëntatie, zowel in je thuisland als ook op het veld, helpt je met de reisvoorbereidingen, met het opzetten van een thuisfront voor het verkrijgen van gebedssteun en financiën, met het starten van je taalstudie en verdere taalkundige begeleiding, met huisvesting en gezondheidszorg, met pastorale begeleiding en als laatste, met supervisie en begeleiding als je terugkomt voor verlof. Het kan een grote steun zijn als er mensen zijn aan wie je verantwoording moet afleggen en die vol liefde je werkzaamheden evalueren. Zonder supervisie loop je gauw het gevaar tijd, geld en inspanningen te verspillen. Door de zorg en begeleiding van ervaren zendingsleiders, zal je in zo kort mogelijke tijd zo bruikbaar mogelijk zijn en voldoening in je werk vinden. Thuisgemeentes zijn blij als ze weten dat hun zendingen zijn toevertrouwd aan de zorg van een goed bekend stand zendingsgenootschap, dat doet wat zij niet kunnen doen. Je kunt het geloven of niet, maar in veel kerken is het beleid dat er geen steun mag worden gegeven aan 'onafhankelijke' zending. Wordt dus geen 'geestelijke solist'.

Hoe ga je nu kiezen?

Om voor jezelf de mogelijkheden in te perken, kun je de volgende vijf categorieën onderscheiden:

1. Als de Heer je een last op het hart heeft gegeven voor **een bepaald volk** is het onnodig alle 75 zendingsorganisaties in Nederland die overzee werken, aan te schrijven. Als je b.v. het verlangen hebt moslims te bereiken, kun je je beperken tot organisaties die hieronder werken.
2. Het kan ook zijn dat je gedachten steeds weer terechtkomen bij **een bepaald land**. Dan hoef je alleen maar te gaan informeren bij organisaties die in dat land werkzaam zijn.
3. Iemand die zijn talenten en opleiding wil gaan gebruiken op **een speciaal terrein** (medisch, radio, literatuur enz.) kan automatisch die zendingsorganisaties schrappen die dergelijke kansen niet bieden.
4. Sommigen voelen zich meer aangetrokken tot **een bepaald zendingsgenootschap** dan tot een land of bediening. Misschien is je interesse door medewerkers van die organisatie, of voel je je thuis bij hun principes en hun financiële beleid, of zijn zelfs de scholingsmogelijkheden van kinderen doorslaggevend voor je. Het kan zijn dat je interesse verdiept is door je voorbede voor een bepaalde zending van die organisatie en heb je de zekerheid gekregen dat dat de organisatie is waar je je het meest thuis zou voelen. Zo'n beslissing beperkt natuurlijk tegelijkertijd je keus van een land tot die waar dat genootschap werkzaam is. Het kan zelfs bepalend zijn voor het soort werk dat je er gaat doen.

5. Zelfs je eigen **temperament** kan de keus voor een veld of een bediening mee bepalen. Als je een evangelist bent die snel resultaat wil zien, zal je het erg moeilijk hebben als je moet werken in een moslim- of streng boeddhistisch land. Zulke mensen kunnen beter een land kiezen waar de mensen spontaner zijn in hun reacties.

Hoe sluit je je aan bij een zendingsorganisatie en hoe verloopt de sollicitatieprocedure?

1. Leer het zendingsgenootschap kennen. Vraag informatie aan over hun principes en werkwijze, hun doelstellingen, waar ze werkzaam zijn, welke vacatures ze hebben, wat hun financiële beleid is en scholingsmogelijkheden voor zendingskinderen. Het is belangrijk om kennis te maken op het kantoor in Nederland en met zendingen op verlof. Ga naar bidstonden en conferenties, die door het zendingsgenootschap georganiseerd worden. Dit alles moet genoeg zijn om je een idee te geven of je hier prettig mee zou kunnen werken.

2. Overleg met je thuisgemeente over het zendingsgenootschap. Houd je predikant en andere leiders op de hoogte van wat je gedaan hebt en maak hen ook deelgenoot van je gedachten. Sla de leden van de zendingscommissie niet over. Zij dragen vaak de verantwoording voor het algemene beleid van de gemeente voor wat betreft de zending. Ze zijn ook geïnteresseerd in mensen zoals jij, die hun leven in dienst willen stellen van de zending. Individuele leden kunnen een bron van praktisch advies en bemoediging zijn. Denk eraan dat je wordt uitgezonden door de plaatselijke gemeente en door de Heilige Geest. Als zending blijf je deel uitmaken van je thuisgemeente, hoewel het zendingsgenootschap waar je lid van wordt, mede verantwoording draagt voor je uitzending als zending. Gemeente en zendingsgenootschap moeten trachten tot een goede samenwerking te komen.

3. Benader het zendingsgenootschap. Op dit punt kan het nuttig zijn bij het kantoor van het zendingsgenootschap langs te gaan voor een gesprek met iemand van de staf. De meeste organisaties zullen wel een eerste aanmeldingsformulier hebben, waarop je beknopt een en ander van je achtergrond, opleiding, werkervaring etc. kunt aangeven. Als je zo'n formulier inlevert, ga je nog geen enkele verplichting aan tegenover de organisatie. De student die om hulp vroeg en wiens woorden ik eerder aangehaald heb, zei ook: "Wij kunnen ons laten leiden door de Heilige Geest, maar daarnaast is er ook behoefte aan 'geestelijke begeleiders', die de moeite willen nemen je te leren kennen en dan de juiste stappen kunnen suggereren voor je voorbereiding en opleiding". De zendingsorganisatie en de leden van de zendingscommissie zullen niets liever doen dan dat. Maar jij moet de eerste stap doen.

SUGGESTIE: Als je een bepaald zendingsgenootschap benadert, is het verstandig je predikant of voorganger en de leden van de zendingscommissie hiervan op de hoogte te stellen. Ook kan het verstandig zijn een ontmoeting te organiseren met hen en iemand van de zendingsorganisatie waarmee je contact hebt opgenomen. Leiders van plaatselijke gemeentes willen graag dat zo'n bijeenkomst plaatsvindt in een vroeg stadium van de sollicitatie procedure. Sommigen hebben ook aangegeven dat hun contacten met de zendingsorganisatie te weinig en te laat zijn geweest. De leiders van de organisatie zullen graag de kans om met je gemeente kennis te maken, aangrijpen

en allerlei vragen willen beantwoorden. Let wel: Hoewel de informatie die zendingsorganisaties van hun kandidaten vragen meestal overeenkomt, kan de aanmeldingsprocedure toch per genootschap verschillen. Vraag daarom de details aan bij de organisatie waar jij in bent geïnteresseerd. De volgende stappen gelden met name voor de procedure bij de OZG.

4. Zorg dat je de Engelse taal goed beheerst! Aangezien binnen ons zendingsgenootschap vele nationaliteiten vertegenwoordigd zijn, is Engels de voertaal. Tevens vindt het onderwijs in de landstaal, b.v. Japans, Koreaans, Filipino etc. plaats vanuit de engelse taal. Het spreekt dus voor zich dat de Engelse taal goed beheerst dient te worden, zowel in het spreken als schriftelijk.

5. Als de Here je daartoe leidt, solliciteer dan officieel. Hiervoor krijg je van de OZG formulieren betreffende je opleiding, roeping, ervaring, leerstellige vragen met betrekking tot het christelijk geloof, gerichte vragen met betrekking tot het werk dat je zou willen gaan doen enz. Ook volgt er een medische keuring en een psychologische test. De hele procedure kan tussen drie en zes maanden in beslag nemen, vanwege de nodige correspondentie met het hoofdkantoor in Singapore en het beoogde veld. Terwijl je officiële sollicitatie loopt, is er voldoende gelegenheid om contact te hebben (telefonisch, schriftelijk en persoonlijk) met de kandidaten coördinator en/of de directeur om eventuele vragen die je nog hebt, door te spreken.

6. Het vormen van een thuisfront is van essentieel belang. Vertel anderen over je roeping. Probeer aan de hand van de Bijbel, door je getuigenis, door voorbede te vragen en door mensen de uitdaging van zending voor te houden, hen zover te brengen dat ze jou gaan helpen bij je toekomstige zendingstaak. Vraag de Here om toegewijde mensen die achter jou willen staan in voorbede en andere daadwerkelijke steun.

7. Rol van het bestuur.

a) Nadat de eerste aanmeldingsformulieren binnen zijn gekomen, zal een informele kennismaking volgen door een delegatie van het bestuur.

b) Later volgt de officiële kennismaking met het voltallige bestuur en wordt over de acceptatie van de kandidaat (of kandidaten) besloten.

8. De volgende 'groene lichten' heb je nodig voordat je vertrekt:

a) acceptatie door het Nederlandse bestuur

b) medische goedkeuring door het hoofdkantoor

c) plaatsingsmogelijkheid op het betreffende veld

9. Eerst volg je nog de kandidatencursus. Voor deze gelegenheid gaan alle Europese kandidaten naar Engeland. Je bent dan ca. twee weken bij elkaar voor verdere kennismaking met de OZG en er komen dan ook allerlei praktische voorbereidingen aan de orde. Ook leert de staf **jou** beter kennen!

10. **Afronding.** Zorg ervoor dat je de eventueel vereiste aanvulling op je opleiding afmaakt en draag er zorg voor dat eventuele problemen opgelost worden. De zendingsorganisatie zal, in samenwerking met je thuisgemeente, je graag hierbij met raad en daad terzijde staan.

11. **Oriëntatiecursus.** Na de uitzenddienst in de thuisgemeente volgt het vertrek naar het hoofdkantoor in Singapore. Daar volg je de oriëntatiecursus van enkele weken die gericht is op leven in Azië, hoe ga je een vreemde taal leren enz. enz. Vandaar reis je verder naar je bewuste zendingsland.

12. **Taalstudie.** Nu begint de officiële taalstudie in het land van bestemming. Zendingsorganisaties regelen meestal dat je op een officieel instituut voor taalstudie geplaatst kunt worden, of geven op een andere manier steun bij de eerste stappen op het pad van de taalstudie. Voor hen die naast de nationale taal, ook nog een tweede taal moeten leren, volgen nu vier jaren van bloed, zweet en tranen om een behoorlijke greep te krijgen op de taal en cultuur van het land. Wat je nodig hebt bij het leren van een taal is het verstand van Daniël, het geduld van Job en het leven van Methusalem! Na één of twee jaar taalstudie word je geplaatst in een gemeente, meestal onder leiding van een oudere zending of plaatselijke voorganger. Dit gebeurt in overleg met en onder toezicht van de veldleiding. Vrijwel altijd werk je met een collega-zending of in een team. Na vier jaar komt het eerste verlofjaar in Nederland.

Als christen-beroepskracht naar het buitenland?

Het is waar dat in de wereld veel gelegenheden bestaan voor een christelijk getuigenis in je dagelijks werk en bezigheden. De verouderde term 'tentenmaker' wordt nu vaak vervangen door 'christen-beroepskracht' vanwege de negatieve klank van die term voor sommige regeringsleiders in Derde Wereldlanden. Christen-beroepskrachten zijn zij, die goed in de markt liggende bekwaamheden hebben, die bereid zijn overzee te werken en tegelijkertijd actief van Christus getuigen, waar de gelegenheid zich voordoet.

- De beroepskracht kan zeggen: De voornaamste reden om overzee te gaan werken is om het evangelie te verspreiden.
- Ik ben bereid om me aan te passen aan een andere, en in sommige situaties, eenvoudiger levensstijl.
- Ik kan vriendschappen maken en onderhouden.
- Voor gehuwden: Mijn gezin staat achter mijn beslissing om overzee te gaan werken en ik heb een stabiele huwelijksrelatie.
- Mijn gezinsleden en ik zijn gezond en ik zie geen bezwaar om overzee te gaan wonen.
- Voor ongehuwden: Ik ben een volwassene, evenwichtige alleenstaande.
- Ik heb in mijn thuisgemeente ervaring opgedaan in kerkenwerk. Een deel hiervan was met mensen van een ander ras of cultuur. Ook leidde ik kleine bijbelstudiegroepen. Ik heb minstens één jonge christen in zijn/haar geloofswandel begeleid. God heeft mijn getuigenis en discipelschapstraining hier thuis al gebruikt en ik ben er zeker van dat Hij dat ook overzee zal willen doen.
- Ik heb een bijbelschoolopleiding of -cursus gevolgd.

- Ik heb voldoende opleiding en beroepservaring opgedaan om overzee uit de voeten te kunnen. (Denk aan beroepen als managers, ingenieurs, artsen, docenten Engels enz. Houd in je achterhoofd dat de Derde Wereldlanden meestal vragen naar mensen die anderen kunnen opleiden. In het algemeen wordt minimaal een doctorandus- of doctorstitel plus twee jaar ervaring gevraagd.)
- Mijn thuisgemeente heeft mijn verlangen bevestigd en men is van mening dat mijn capaciteiten voldoende zijn. (Het is wel noodzakelijk dat de mensen van je thuisgemeente of vriendengroep achter je staan en je steunen. Zonder deze steun en voorbede zou het erg moeilijk worden om alleen op het zendingsveld staande te blijven.)
- Ik heb mijn verplichtingen tegenover ouders en anderen die van mij afhankelijk zijn goed bekeken, evenals de scholingsmogelijkheden voor mijn kinderen, voorzieningen van medische aard en wat ik aan inkomsten nodig heb. Ik heb geen aanwijzing dat zich op een van die gebieden een onoverkomelijk probleem zal voordoen.
- Ik houd regelmatig 'stille tijd' en bid voor bepaalde zendelingen overzee. Hoewel ik niet 'volmaakt' ben, meen ik dat er sprake is van geestelijke groei.
- Ik kan mijn tijd redelijk efficiënt indelen en gebruiken. (Door de overvloed aan werk, het meestal afmattende klimaat en de verantwoordelijkheden voor het gezin, is het erg verleidelijk zo druk bezig te zijn met van alles en nog wat, dat er geen tijd overblijft voor het christelijke getuigenis, waarvoor je eigenlijk ging. Als er niemand is die je begeleidt, is het erg gemakkelijk om je tijd te verdoen.)

Ken je de voor- en nadelen van uitgaan als beroepskracht?

Veel mensen die besluiten als onafhankelijke beroepskracht overzee te gaan werken, hebben geen bijbelschoolopleiding en beschikken over onvoldoende kennis van de niet-christelijke wereldgodsdiensten, zodat ze niet in staat zijn het evangelie door te geven op een manier die begrepen kan worden door de plaatselijke bevolking. Het kan zijn dat het bedrijf of de regering waarvoor je werkt, je bepaalde beperkingen oplegt betreffende evangelisatie activiteiten. Men verwacht misschien zelfs dat je in je vrije tijd omgaat met je landgenoten, liever dan kennis te maken met de bevolking van het land. Net als bij een officiële zending kan de politieke situatie in het gastland je werkzaamheden beïnvloeden.

Het heeft bepaalde voordelen om als beroepskracht uit te gaan:

- Je kunt toegelaten worden in landen die gesloten zijn voor zendingswerk.
- De financiële vergoeding is hoger.
- Je hebt wat meer status en prestige.
- Je krijgt de kans mensen te ontmoeten die een zending meestal niet kan bereiken. Je hoort bij een bepaalde beroepsgroep en komt in nauw contact met collegae in het gastland.

Het heeft ook zijn nadelen om als beroepskracht uit te gaan:

- Gebrek aan gemeenschap met andere christenen waardoor het een erg eenzame tijd kan worden zonder enige steun op geestelijk gebied.
- Het gastland kan buitenlanders bepaalde beperkingen opleggen.
- Je bent beperkt in tijd en mogelijkheden om iets te doen.
- Taalproblemen kunnen op veel plaatsen je getuigen bemoeilijken of zelfs onmogelijk maken. Meestal krijg je geen tijd om de taal te leren.
- Frustratie is een voortdurend probleem. "Dit geldt vooral voor meegekomen vrouwen die de hele dag niets te doen hebben. Winkelen is een frustrerende bezigheid. Films en tv zijn in een andere taal. Het is niet eenvoudig bedienden te begeleiden als je de taal niet spreekt en hierin geen ervaring hebt. Overheidsbureaucratie, een inefficiënt en/of corrupt regeringsapparaat, maken de aanpassingsproblemen alleen maar groter." (*Citaat uit 'Winds of change in the Christian Mission' door J. Herbert Kane; in 1973 uitgegeven door Moody Press, waarin een uitgebreid en zeer nuttig hoofdstuk voorkomt over alles wat met beroepskrachten te maken heeft.*)

Mogelijke redenen om te besluiten als beroepskracht te gaan:

- Een last op je hart hebben voor een bepaalde groep personen, b.v. moslims in landen die gesloten zijn voor zendingen.
- Of misschien ben je wat ouder, heb je een goede opleiding en een ruime ervaring en ben je in feite te oud om nog een lange zendingsopleiding te volgen om als zending te kunnen uitgaan.

Beroepskrachten zijn toegewijde christenen met ervaring in een beroep dat goed in de markt ligt, die overzee gaan werken en tegelijkertijd actief van hun geloof in Christus willen gaan getuigen. Een onderzoek bij ervaren beroepskrachten toont aan dat zij een aantal gemeenschappelijke kenmerken hebben:

- Ze hadden allemaal een evangelisatie bijbelstudiegroep geleid voordat ze overzee gingen werken.
- Hun voornaamste doel om te gaan was, dat ze het evangelie van Christus met anderen wilden delen.
- Ze hadden in hun thuisland al ervaring opgedaan in het actief uitdragen van hun geloof.
- Ze hadden een sterke band met hun thuisgemeente. De meesten waren uitgezonden door, en vonden dat ze verantwoording schuldig waren aan, hun thuisgemeente.
- Ze hadden een thuisfront achter zich dat dagelijks voor hen bad.
- Ze inspireerden anderen om ook als beroepskracht overzee te gaan werken.

Niemand zou mogen overwegen om overzee te gaan werken (in welke functie dan ook), die niet bekend is met de geestelijke strijd; die niet weet hoe het wapen van het gebed te gebruiken om de aanvallen van satan af te slaan en de overwinning voor God op te eisen (2 Cor. 10:3-5). Iedereen die Jezus Christus wil gaan verkondigen zal verwikkeld raken in deze geestelijke strijd tegen de duivelse machten. Gebed is niet alleen een voorrecht, maar ook een bittere noodzaak!

God heeft de vele toegewijde christenen die beroepsmatig overzee zijn gegaan, rijkelijk gebruikt. Op veel plaatsen in de wereld is vandaag de dag behoefte aan zulke mensen, vooral omdat veel landen geen visa afgeven voor traditioneel zendingswerk.

OZG-Partners: een andere mogelijkheid.

Als je van plan bent om onafhankelijk in je beroep te gaan werken in een **open land** waar al zendingen werkzaam zijn, neem dan contact op met een goed zendingsgenootschap, dat ook in dat land werkzaam is. Informeer of er mogelijkheden zijn om steun en daadwerkelijke hulp te verkrijgen. De OZG kent zgn. **OZG-Partners**, waarbij de beroepskracht de intentieverklaring van de OZG tekent, een speciaal sollicitatie formulier invult, verklaart het advies van de veldleiders te zullen opvolgen en bereid is mee te helpen in de bediening die de OZG heeft in de plaats waar hij of zij werkzaam zal zijn. De OZG is dan behulpzaam bij het opvangen van de cultuurschok, het aanpassen aan het leven in een vreemd land enz. De Partner kan de bidstonden en conferenties van de organisatie bijwonen, deel uitmaken van de christelijke gemeenschap ter plaatse, advies vragen en praktische hulp, of zelf een zinnigere rol vervullen bij het getuigen en het stichten van een gemeente. Als vakantie faciliteiten niet volgeboekt zijn door OZG-ers, kan de Partner hiervan ook gebruik maken, tegen de tarieven die voor zendingsgasten gelden.

Ook ouderen, **VUTTERS en gepensioneerden** met een goede gezondheid, kunnen soms in ondersteunend werk ingezet worden op een open zendingveld. Bv. door verlofperiodes te overbruggen of als manager van zendingen- en vakantiehuizen e.d.

Heb je deze boeken al gelezen?

Of God nu met je voor heeft je als zending of als beroepskracht ergens te plaatsen, het is altijd goed om alles te lezen wat je over het land van je keuze te pakken kunt krijgen. Als je jezelf beschikbaar hebt gesteld voor een bediening overzee, maar je bent nog niet zeker naar welk land je zult gaan, **dan raad ik je aan enkele boeken te lezen van het lijstje hieronder**. Dat is vooral belangrijk als je niet aan een bijbelschool gestudeerd hebt. Dit is maar een greep uit de nuttige boeken die er zijn. Je predikant of voorganger, zendingscommissie, bijbelschool of theologische faculteit of individuele zendingen zullen je andere titels kunnen aanraden (en misschien zelfs lenen). De boeken op deze lijst zijn verkrijgbaar bij evangelische boekhandels, in bijbelschoolbibliotheken of kunnen bij de OZG besteld worden.

Langs de rand van de afgrond Pauline Hamilton

Mooier dan je denkt Margaret Armitage

Life and work on the mission field J. Herbert Kane

My Rights. My God. Robin Wells

A spiritual clinic	J. Oswald Sanders
Anthropological insights for missionaries	Paul G. Hiebert
China's Christian Millions	Tony Lambert
Understanding church growth	Donald McGavran
Planting churches crossculturally	David Hesselgrave
De man die God geloofde	M. Broomhall
Als het regent in de bergen	Eileen Crossman
Wereldvisie: dagelijks bidden voor de wereld	Patrick Johnstone
Voor de strijd geboren	R. Arthur Mathews
De verborgen bron	Isobel Kuhn
De hoge weg	Isobel Kuhn
In de arena	Isobel Kuhn
De tweede mijl	Isobel Kuhn
Een thuisfront voor de zendeling	Neal Pirolo

Op aanvraag stuurt de OZG graag de Nederlandse boekenfolder toe. Je kunt de boekenlijst ook vinden op de website. Boeken zijn duur. Koop ze niet als je ze ook kunt lenen! Je kunt geen uitgebreide bibliotheek meenemen als je overzee gaat. Sommige organisaties hebben goede bibliotheken in hun zendingshuizen, waar zendingelingen gebruik van kunnen maken. Onthoud echter dat een boek dat je erg nuttig vindt, een goede bron van informatie is, of je inspiratie geeft, wèl de moeite waard is om te kopen en mee te nemen.

Klaar voor de start? AF!

Tenslotte zou ik je dringend willen adviseren dat je een plan maakt om naar een bepaalde plaats te gaan in deze donkere wereld..., **en dan ook gaat!**

In een gesprek maakte een vroegere zending, die nu schrijver is en leraar zendingswetenschap op bijbelscholen, een opmerking die ik niet meer kan vergeten. Dit woog nog eens des te zwaarder omdat deze man de kerk- en onderwijssituatie in Noord-Amerika beter kent dan wie ook. Hij zei: "Tegenwoordig gaan christenjongeren naar zendingconferenties als b.v. Mission '99, ze studeren aan een bijbelschool, wonen lezingen bij over zending, lezen uitstekende boeken erover, bidden ervoor, gaan als

kortverbander naar een bepaald zendingsveld... Eigenlijk doen ze alles, **behalve naar een zendingsveld gaan met de bedoeling er langdurig te dienen**".

In 1888 vertrokken veertien jonge mensen uit Canada en de Verenigde Staten samen met Dr. J. Hudson Taylor vanuit Toronto naar de binnenlanden van China. In die dagen betekende 'vaarwel' nog echt 'vaarwel!'. Het duurde zes maanden om China per schip te bereiken. Het kostte tussen de vier en zeven jaar voordat je de vereiste taalexamens had gehaald. Velen deden er veel langer dan zeven jaar over, als ze tenminste tegen die tijd nog leefden. Ze gingen niet op weg om te zien hoe de zending in zijn werk ging en of ze zich daarin wel gelukkig zouden voelen. Zij verwachtten niet na twee jaar in dienst van de Heer naar huis terug te gaan. Hun bedoeling was om hun hele leven in China te blijven.

Op de afscheidsbijeenkomst van de eerste groep China Inland Mission zendelingen uit Noord-Amerika, voelde dr. Taylor zich geroepen een van de vaders naar het podium te roepen om iets te zeggen. De heer Taylor zag dat allebei de ouders huilden. Maar het gezicht van de vader straalde door zijn tranen heen. Niemand in de zaal kon de ogen drooghouden toen hij vertelde hoeveel Susie voor hem betekend had als kind en hij iets liet blijken wat het hem kostte haar nu te laten gaan. De vader zweeg even en zei toen: "Maar ik kan alleen maar zeggen dat niets dat ik heb te kostbaar is voor Jezus Christus". (uit: "Years that are past", blz. 98). Toen nog geen twee jaar later uit China het bericht kwam dat Susie gestorven was, herhaalde de vader die woorden zachtjes: "Niets is te kostbaar voor de Here Jezus".

"Die oren heeft, die hore". Je weet dat de Here Jezus op zoek is naar goed zaad (mensen) om te zaaien. Je hebt hier veel praktische suggesties kunnen lezen waarmee je je bereidheid om de Heer te dienen, verder vorm kunt geven. Wacht niet tot God iets spectaculairs doet. **Maak plannen om te gaan en bereid je er op voor om te gaan.** Bid God of Hij je wilt plaatsen op een plek waar je nodig bent, een plek die anderen misschien niet zouden kiezen, maar waar je met Gods hulp geestelijke vrucht kunt voortbrengen tot eer van Hem.

Als God niet wil dat je uitgaat als zending, kan Hij heel gemakkelijk alle deuren sluiten en je een passende plek geven in je thuisland. Hij heeft even veel belangstelling voor jou als Hij had voor Hudson Taylor, David Livingstone of William Carey. Geef Hem het voorrecht de plek te kiezen waar Hij je wil zaaien.